

הספקה עצמית

א. אוספונסקי

דוד פיאדור מכפר חומצה קיבל מכתב, ובו כתוב:

צוץ פיאצור היקרו

כותבת לך צוצתק האהובה תמרה. לשעבר סגן-אלוף
הארמיה האצומה. אתה לומד עכשיו לעבוד במסק חקלאי
לשם השכלה ויבוא גט יחז. לכן כאן ההוראות.
גזר יש לערום לפי בקוצה 'הקשה': כרוב בשורות בוצרות
בזאת לפי "עמוד נוח". רצוי לזרע ערמות האשפה. הצלעת
תינק מהאשפה ותגזל ענקית חמניות צומחות מצוין כמה
שיותר רחוק מהגזרה. כדי לא לפתות את השכנים. עטבניות
צריק לערום עם מקלות עזר להצליח. מלפונים זקוקים
לציון טוב. כל זרע קראתי בעלון של השיירות החקלאים.

את הצרעים קניתי מצנצנות ששוק ושמתי אותם בשקית אחת. אתה כבר תברור אותם אצלך במקום.
ואל תגזל פרי גזול מצי! זכור את מותו הטרגי של המזען הסובייטי המהולל מיצ'ורין שנהל
ממלפון.

זה הכל. נשיקות מכל המשחה

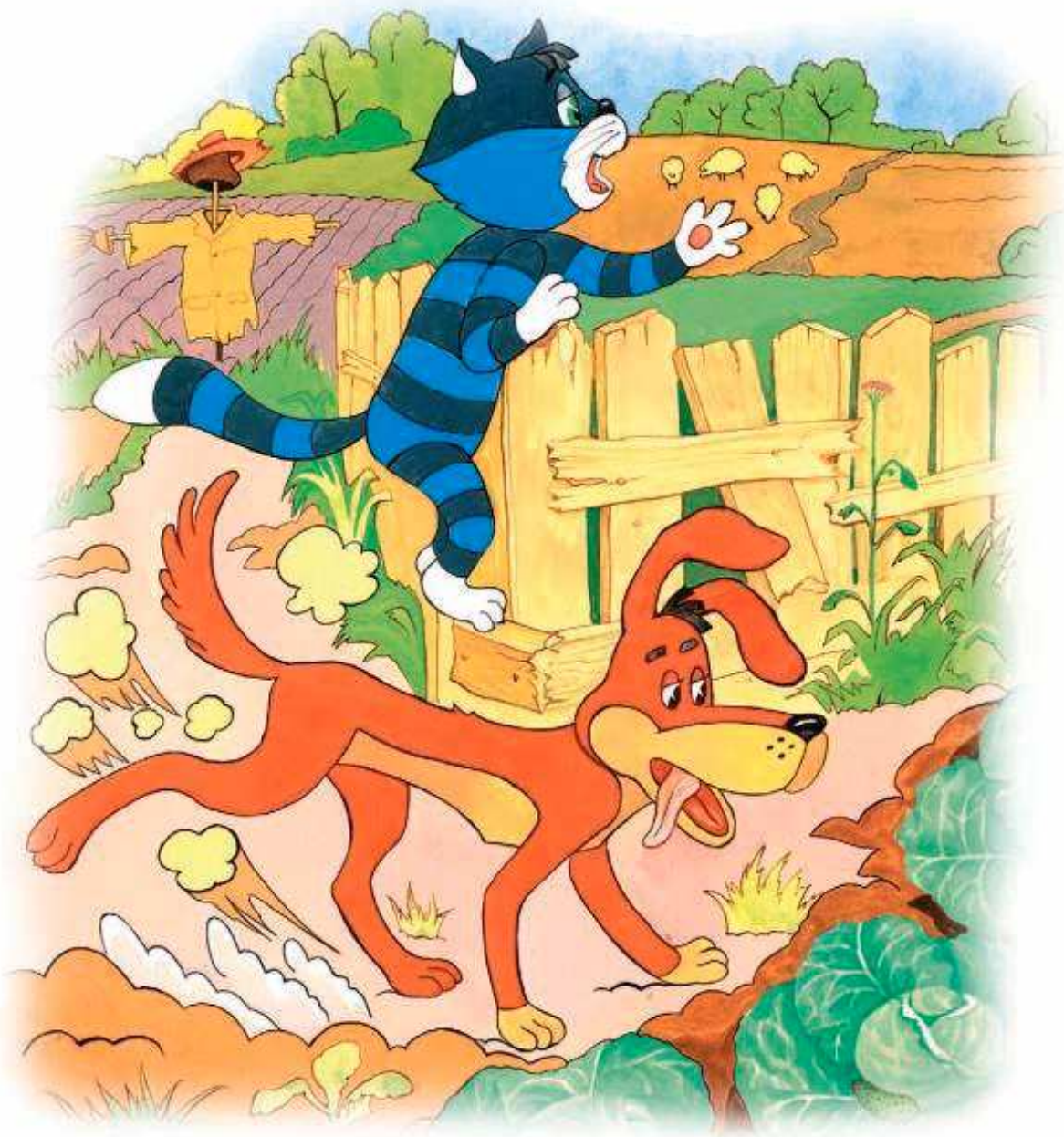

דוד פיאדור קיבל מצב רוח כבד כשקרא את המכתב.

הוא בירר קצת זרעים מאלה שהכיר טוב, זרע את החמניות במקום מלא שמש ואת זרעי הדלעת ליד האשפה, וזה הכל. ותוך זמן קצר צמח אצלו הכל טרי, טעים, כמו בספר לימוד.

לעומת זאת הדוור פיאצ'קין מילא את כיסיו בזרעים ורץ לפזר אותם בחלקה שלו.

דוד פיאדור לא עבד קשה. הוא רק השקע את הזרעים והוציא עשבים שוטים.

החתול מטרוסקין וכלב שריק טיפלו בכרוב. שריק עידר את האדמה ברגליו האחוריות טוב יותר מכל טרקטור. מטרוסקין בירר אצל השכנים את כל הדרוש לכרוב ושתל מלפפון ליד כל ראש כרוב. ובתוך כל ראש כרוב הכניס גם מלפפון קטן. בסתיו ראש הכרוב נסגר, ובחורף אפשר היה למצוא בו מלפפון טרי.

ואצל פיאצ'קין לא צמח הרבה. ראשית כל הרבה
עשב שוטה, ואחר כך משהו דומה לגזר. אלא שגודל
הגזר היה בלתי רגיל. כל גזר לא גדול מגפרור.
אבל הוא הצליח עם הקישואים. אסף בוודאי כאלף
או יותר. וכולם נכנסו למחבת אחת.

בסתיו דוד פימדור אסף את החברים ואמר "די!
גמרנו את לימודי ההספקה העצמית. וכל החורף
נקרא ספרים של הוצאה לאור ACT על גני ירקות.
ואחר כך אעשה לכם מבחן. רק אז תקבלו אישור
לגינן.